

Бѣдиме като апостолите, които са показали намъ пъть за нашето спасеніе: защо тѣ оставили сичкото и взрвали совершенно по христовыте заповѣди. И не само тѣ, но и сичките свѣтїи и праведници, и маже и жени, които претзрѣли разны мъжи и смерть за христа. За тока, който не си предаде дѣшатъ на смерть за вѣратъ и правдатъ, той не може да са спасе. Блаженъ е коистиннѣ кой са предаде за христа на смерть: защото лесно полѣчава царство небесное. Блаженъ е, който са отрече отъ свѣтовныте мръсоты: защото има бога въ себе си, и като умре отика на безкраино веселіе. Блаженъ е и който не лакомей да събира много, но живѣй апостолски: защо тѣ нищо нѣмали, и са хвалели чи сичко имѣтъ, „ничтоже имѣще, но вса съдържаще“ защото, който си оставѣ богатството и става сиромашъ за бога, той нѣма желаніе за свѣтовныте гнилы работы, но сичката мѣ надежда е за божїите вѣчны добрины, и съ там надежда прїема радость за сичките свѣтовны работы, които нѣма: защото, който нѣма нищо въ своатъ власть, той нѣма и желаніе за нищо, а който нѣма желаніе за нищо, той е най богатъ и по блаженъ отъ богатыхъ: защото богатыхъ колкото мѣ са умножава иманїето, толко по много мѣ са умножава и желанїето за ющи, за тока е по вѣденъ отъ сиромаша. А който е благодаренъ на онова много или малко, щото има, той е най богатъ и най блаженъ.

Ш вїе сички сиромаси бѣдете благодарни на онова щото имате, ако ще бы само едно голо здравїе, и не бывайте лакоми за много, ако искате да полѣчите онова вѣчно блаженство, което е приготвено за добрите и благодарните челоувѣцы. А вы богатите, не са толко скажете, но отдѣлейте и на сиромасыте отъ вашето богодарованно богатство, заради вашите дѣшы, да са уподобите и вы на христа, който толко обыча сиромасыте, и ги нарича свои братїа: защото и той самъ стана сиромашъ и са смири, за да остави намъ примѣръ да правиме като него. За тока сме длъжни както дѣма самъ той, да си земеме кръста и да взркиме подиръ него, сирѣчь да взркиме по негокыте заповѣди съ постъ, молитвы, милостыня тзрпѣнїе и покаянїе. Защо не знаеме въ кой день и часъ ще доди на насъ смерта, и въ какво ще ни намери, да ли въ добро, или въ зло. Ами ты ш наша погрѣшна дѣша! до кога ще лежишь заробена въ мръсныте грѣхоке? стани, стани дѣша грѣшна, земни тволѣтъ власть като крзстъ, и покори тѣлото като робъ, да взрви по божїите заповѣди, да свзрши сичките добрины, за да влезнишь и ты въ божїатъ славъ и въ свѣтлинатъ на праведныте. Въ царство небесное, което е приготвено за тебе предъ сотворенїето на свѣта отъ всеблагаго бога, емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.